

Задачи:

1. Реализация на Hashtable с метода Linear Probing
2. Реализация на Hashtable с метода Separate Chaining
3. Троишно-наредено дърво T с точност R (положително число с плаваща запетая в интервала $(0,1)$) наричаме структура, която се характеризира с корен със стойност x (число с плаваща запетая) и три троично-наредени поддървета: TL , TM и TR , за които:
 - * всички елементи в TL са със стойности $< x(1-R)$;
 - * всички елементи в TR са със стойности $> x(1+R)$;
 - * всички елементи в TM са със стойности в интервала $[x(1-R), x(1+R)]$.

Всяко от поддърветата може да е празно. Разглеждаме структура `TONode`, която описва възел в троично-наредено дърво:

Да се реализира функция `bool insert(TONode *&root, double x, double R)` за вмъкване на елемента x в троично-наредено дърво с коренов възел `root` и точност R така, че дървото да остане троично-наредено, като вмъкването се осъществява само ако x още не присъства в дървото. Функцията да връща `true`, ако операцията е успешна и елементът е вмъкнат и `false`, в противен случай.

4. “Разредена матрица” наричаме структура от данни, представяща матрица $A(M \times N)$, състояща се от елементи от произволен тип, чиито стойности могат да се инициализират с константата 0 и да се сравняват с операторите `==` и `!=`. С всеки елемент могат да се извършват операциите присвояване на стойност и четене на стойност. При конструиране по подразбиране, елементите на матрицата се инициализират с 0. Структурата от данни “разредена матрица” трябва да удовлетворява следните изисквания за сложност (с n е означен броя на ненулевите елементи):
 - * Използваната от матрицата памет да расте линейно спрямо броя ненулеви елементи, т.е. структурата трябва да има сложност по памет $O(n)$.
 - * Сложността по време за достъп до елемент на матрицата да е най-много логаритмична, т.е. $O(\log n)$.

Да се дефинира шаблон на клас `SparseMatrix`, представящ разредена матрица, който да поддържа следните операции:

1. Метод `isZeroRow(row)`, който да проверява дали всички елементи на даден ред от матрицата са нулеви.

2. Ако m е матрица, да се поддържа конструкцията `for(unsigned int i : m) {...}`, с която могат да се обхождат индексите на всички редове, в които има поне един ненулев елемент.

Упътване: може да използвате помощен клас или обект за обхождане на ненулевите редове.

3. Метод `set(i, j, value)`, който задава стойност `value` на елемента $a_{i,j}$.
4. Оператор за индексване в константна форма, който по индекс на ред и колона дава достъп за четене на елемент, например `a[i][j]`. Ако позицията е невалидна, операторът да връща константата 0.

Внимание: тъй като операторът не променя стойности на елементи, извикването му не трябва да води до заделяне на допълнителна памет!

Упътване: може да използвате помощен клас, описващ ред на матрицата.

5. Да се дефинират оператори `+` и `+=` за събиране на разреждени матрици. Резултатът да е разреждена матрица, отговаряща на изискването за сложност по памет.

Бонус: Да се предложат подходящи тестове за тези оператори.